

vil ske i en ikke fjern Fremtid, faa en Bane gennem den sydlige Del af Midtjylland, saa bliver den her omtalte Strækning den Strækning i hele Danmark, hvor man har længst til Banerne. Men foruden at en Bane her vil være af lokal Interesse, vil den ogsaa kunne faa Betydning for den gennemgaaende Trafik, idet den vil faa Forbindelse med det frugtbare Sallingland og Mors, som ved denne Bane vil faa den nærmeste Vej til Esbjerg med sine Produkter: Det kan jo siges, at det er en tyndbefolket Egn, det er ogsaa en fattig Egn — det er Hedeegne som Regel allesammen —, men det er en Egn, som dels ved Moserne, dels ved Hederne, hvoraf en stor Del ere særlig vel egnede til Opdyrkning, der har Betingelser for at kunne brødføde en langt større Befolkning, end den har. Jeg skal paa det varmeste anbefale denne Linie, og jeg vil bede den højtærede Trafikminister om at stille sig velvillig til Sagen. Der har jo været en Deputation herovre for et Par Aar siden, og saa vidt mig bekendt stillede den højtærede Minister sig velvillig og lovede, at der skulde blive foretaget en Undersøgelse af Linien. Denne Undersøgelse er vistnok ikke bleven udført endnu; jeg haaber, at det vil ske i en ikke alt for fjern Fremtid.

Jeg skal slutte med et andet lille lokalt Spørgsmaal, som man har anmodet mig om at bringe frem. Jeg har i flere Aar vægret mig ved at omtale det her i Tinget, fordi jeg syntes, det var noget ubetydeligt, men da Anmodningen er bleven ved med at komme igen, har jeg ment, da jeg nu har Ordet, at burde fremdrage det. I Samlingen 1894—95 holdtes der et Samraad mellem den daværende Finansminister og Finansudvalget angaaende Opførelsen af et Skur ude paa „Tipperne“ i Ringkøbing Fjord, for at Høstfolkene i Høhøstens Tid der kunde søge Læ og Ly i daarligt Vej. Denne Domæne ligger jo langt fra By, og det er ikke altid givet, at de, der bjerger, kunne komme hjem om Natten, men maa tidt overnatte derude, og mange Gange er det ubehageligt, at de ikke have noget at søge Ly under, naar det er haardt Vej. Vi fik Skuret bygget derude, men det har ofte været helt eller delvis aflaaet, saa at Folkene ikke kunde komme ind, og saa er der kun ringe Fornøjelse ved det. De kunne naturligvis komme i Læ af Skuret, men det vilde være bedre, om de kunde komme i Ly inde i det. Ved det samme Samraad opnaaedes der ligeledes Enighed mellem Udvalget og Finansministeren om,

at for Fremtiden skulde al Afgrøde bortauktioneres, og alt Arbejde, som skulde udføres, bortliciteres. Heller ikke dette er helt ud fulgt. Hvad Bortauktioneringen af Afgrøden angaar, er der ikke noget at bemærke, men en Del af Arbejdet bliver udført ved privat Overenskomst, og det er netop det, over hvilket der er klaget ikke saa lidt. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister at tage dette under Overvejelse og muligt minde Bestyreren om, at det fremdeles er Mening, at den omtalte Overenskomst, som blev truffen, skal overholdes.

Ellinger: Det Foredrag, jeg havde den Ære at holde her i Tinget i forrige Uge, har givet forskellige ærede Medlemmer Anledning til Bemærkninger. Delvis har man villet imødegaa mig. Jeg skal imidlertid ikke nægte, at jeg er noget forundret over den Maade, paa hvilken jeg er bleven imødegaaet. Der er saaledes neppe nogen som helst Tvivl om, at det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), som jeg for øvrigt straks kommer til, mener, at han har maalt mig Skæppen ordentlig fuld — og dette, at man maaler hinanden Skæppen fuld, er jo noget, som altid er sikkert paa sit Publikum —, men her i Tinget er det dog sikkert saaledes, at det er Kvaliteten og ikke Kvantiteten af det, der kommer i Skæppemaalet, som det kommer an paa. Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) maa jeg gøre en Indrømmelse. Der staar virkelig i Rigsdagstidenden i Gengivelsen af mit Foredrag: „set Skygger ved højlys Dag“. At der staar „Skygger“ i Stedet for „Spøgelse“ maa aabenbart hidrøre fra enten en Skrivefejl eller Trykfejl fra de Herrer Side, der skriver eller trykke Tidenden, eller ogsaa derfra, at jeg har fortalt mig, og det koster mig ikke nogen som helst Overvindelse at erkende Muligheden af en saadan Fortalelse. Men det er vel ikke det ærede Medlem ganske ukendt, at denne Sætning: at se Spøgelse ved højlys Dag, ikke er konstrueret af mig, men er et godt gammelt Sprikwort, saa jeg tror ikke, der er meget at gøre ved den Ting. Det tror jeg, var det betydeligste, det ærede Medlem havde at sige mit Foredrag vedrørende.

Jeg kan derfor vende mig til det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk). Det ærede Medlem var aabenbart meget glad over at se mig igen, endog se mig forynget, og der er det rare ved det, at Glæden er gensidig, kun bestaar min Glæde i at se det